

Sygn. akt III KK 453/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 lutego 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras (przewodniczący)

SSN Kazimierz Klugiewicz

SSN Michał Laskowski (sprawozdawca)

Protokolant Marta Brylińska

w sprawie **M. P.**

skazanego z art. 288 § 1 k.k. i art. 190a § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 19 lutego 2020 r.,

kasacji na korzyść

wniesionej przez Ministra Sprawiedliwości - Prokuratora Generalnego

od wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w B.

z dnia 16 marca 2018 r., sygn. akt II K (...),

**uchyła zaskarżony wyrok w części dotyczącej orzeczenia o
środku karnym (pkt V) i sprawę w tym zakresie przekazuje
Sądowi Rejonowemu w B. do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

M. P. został oskarżony o to, że:

1. w okresie od 1 października 2017 r. do 3 listopada 2017 r. w B., uporczywie nękał M. N. Ł., wysyłając do niej liczne wiadomości tekstowe SMS, jak również

wielokrotnie nawiązywał połączenia i rozmowy telefoniczne, czym wzbudził w niej uzasadnione poczucie zagrożenia oraz istotnie naruszył jej prywatność – tj. o czyn określony w art. 190a § 1 k.k.;

2. w nocy 5 listopada 2017 r. przy ulicy E. w B. dokonał zniszczenia mienia poprzez wybite szyby w oknie mieszkania, skutkiem czego M. N. Ł. poniosła szkodę w wysokości 550 zł – tj. o czyn z art. 288 § 1 k.k.

Sąd Rejonowy w B., wyrokiem nakazowym z dnia 16 marca 2018 r., uznał M. P. za winnego zarzucanych mu czynów, za przestępstwo z art. 190a § 1 k.k. wymierzając mu karę 10 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin miesięcznie, zaś za przestępstwo z art. 288 § 1 k.k. karę 6 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin miesięcznie. Połączywszy orzeczone kary jednostkowe, Sąd wymierzył M. P. karę łączną 11 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin miesięcznie. Ponadto, zobowiązał oskarżonego do naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem, poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonej M. N. Ł. kwoty 550 zł i, na podstawie art. 41a § 1 k.k., orzekł wobec M. P. zakaz kontaktowania się z pokrzywdzoną M. N. Ł.. Ponieważ od wyroku nakazowego nie wniesiono sprzeciwu, wyrok ten uprawomocnił się.

Minister Sprawiedliwości – Prokurator Generalny 14 sierpnia 2019 r. wniósł kasację na korzyść M. P. od wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w B., wydanego w sprawie sygn. akt II K (...), zaskarżając go w zakresie orzeczenia o środka karnym, wymienionym w art. 41a § 1 k.k. – tj. zakazie kontaktowania się z określonymi osobami.

Sformułował zarzut rażącego i mającego wpływ na treść wyroku naruszenia przepisów prawa materialnego, tj. art. 43 § 1 k.k. w zw. z art. 39 pkt 2b k.k., polegającego na orzeczeniu względem M. P. środka karnego w postaci zakazu kontaktowania się z pokrzywdzoną M. N. Ł. bez wskazania, na jaki okres ten zakaz orzeczono, w sytuacji, gdy przepis art. 43 § 1 k.k. przewiduje możliwość jego orzeczenia na okres od 1 roku do 15 lat.

Podnosząc powyższe, wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w B..

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja Ministra Sprawiedliwości – Prokuratora Generalnego jest oczywiście zasadna w stopniu oczywistym.

Sąd Rejonowy w B. orzekając w przedmiocie środka karnego, wbrew treści 43 § 1 k.k. w zw. z art. 39 pkt 2b k.k., nie wskazał okresu obowiązywania zakazu kontaktowania się M. P. z pokrzywdzoną N. Ł.. Z treści wyroku nakazowego można wnioskować, że zakaz ten ma charakter bezterminowy, co jest sprzeczne z obowiązującymi przepisami – ponieważ środek ów orzeka się maksymalnie na okres piętnastu lat.

Z uwagi na ten rażący błąd, konieczna jest korekta zaskarżonego orzeczenia w zakresie rozstrzygnięcia o czasie stosowania środka karnego, której to, z uwagi na zasadniczy charakter uchybienia, nie można dokonać inaczej niż tylko w drodze skasowania dotkniętego wadą wyroku.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.